

GABRIËL

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Hebreeuwse naam: '(sterke) man Gods'; 'God heeft zich sterk betoond'; 'God is mijn sterkte'; 'kracht van God'.

*

Gabriël Aartsengel.

Feest (voorheen: 24 maart: op de vooravond van het feest van Maria Boodschap!) & **29 september.**

Gabriël is één van de aartsengelen, die in de Joodse traditie met name worden genoemd. Naast hem kennen wij nog Michaël en Rafaël. In het Oude Testament horen we voor het eerst van Gabriël in de profetieën van Daniël: 8,16 en 9,21. De eerste keer wordt hij opgeroepen om aan Daniël een hemels visioen uit te leggen; de tweede keer komt hij naar Daniël toevliegen om hem een bericht uit de hemel te brengen. Buiten de Heilige Schrift horen we ook van hem in het Eerste Boek Henoch.

Engelen werden beschouwd als boodschappers van God. Het Griekse woord 'engel' (= angelos) betekent boodschapper of bode. Aartsengelen staan vlak voor Gods aangezicht. In de Joodse religieuze geschriften, zowel binnen als buiten de bijbel werden engelen voorgesteld als gevleugelde wezens; enerzijds om van God naar de mensen te kunnen vliegen en terug; anderzijds om daarmee de verzengende gloed van God te kunnen afschermen (vgl. Jesaja 6,2: hij spreekt over 'serafs').

Gabriël is het meest bekend geworden door de rol die hij speelt in het Nieuwe Testament. Hij kondigt de geboorte aan van Johannes de Doper, wanneer diens toekomstige vader, de priester Zacheus, dienst doet in de tempel. Hij verschijnt hem naast het altaar; en als Zacheus hem iets tegenwerpt, wordt hem door de engel het zwijgen opgelegd totdat het kind Johannes geboren zal zijn (Lukas 1,5-25; vooral vers 19).

Vervolgens verschijnt de engel Gabriël aan Maria om haar aan te kondigen dat zij de moeder van Gods zoon zal worden. Ook zij plaatst een tegenwerping, maar dat stelt de engel juist in staat grote beloften over het komende kind uit te spreken... (Lukas 1,26-38).

In de oosterse kerk viert men op 11 juni het feest dat rond het jaar 990 de aartsengel Gabriël verscheen op de berg Athos, waarbij hij aan een monnik een Mariahymne openbaarde.

Gabriël is patroon van de post, telegraaf- en telefoondiensten; ook van de postboden en postzegelverzamelaars; hij wordt ook aangeroepen bij kinderloze huwelijken.

In de kunst is de Boodschap van de aartsengel Gabriël aan Maria ontelbare malen afgebeeld, waarbij Gabriël herkenbaar is aan zijn vleugels.

*

Gabriele (gedoopt **Francesco Possenti** (ook **dell' Addolorata**) cp, Isola del Gran Sasso, Abruzzes, Italië; religieus; † **1862. Feest 27 februari.**

Francesco was op 1 maart 1838 te Assisi geboren, de stad die ruim 600 jaar eerder beroemd was geworden door de heilige Franciscus. Francesco's leven lijkt op dat van zijn naamspatroon. Ook hij genoot van een uiterst onbezorgde en haast losbandige levensstijl in zijn jonge jaren. Ook zijn vader was een welgesteld man. Een eerste schaduw viel over Francesco's leven, toen hij reeds op vier-jarige leeftijd zijn moeder verloor. Dat had zijn vader, die toch al een zwijzaam karakter had, nog stiller gemaakt. Juist de jonge Francesco was met zijn opgeruimd karakter voor vader en zijn twaalf broers en zussen een zonnetje in huis geweest, vooral voor zijn oudste zus, Marie-Louise die de rol van moeder had overgenomen; Francesco was de elfde in de rij van kinderen. Hij kon goed leren, en was op het jezuïetencollege van Spoleto niet alleen telkens een van de besten van de klas, maar door zijn extraverte manier van doen een opvallende verschijning. Daar had hij ook zijn bijnaam van 'de danser' te danken.

Twee zware ziektes hebben hem veranderd; ook daarin lijkt hij op Franciscus van Assisi. Bovendien stierf zijn veelgeliefde oudste zus en vertrouweling aan de cholera; Francesco was toen zeventien. Tijdens een bezoek aan de kerk van Spoleto viel zijn blik op een afbeelding van Maria. Het kwam hem voor de geest, hoeveel Jezus' moeder heeft moeten doorstaan. Zozeer dat één van haar aanroepingen luidt 'Moeder van Smarten'. Juist in die pijnen voelde hij zich met haar verwant. Op dat moment besloot hij zijn leven lang bij haar in de buurt te blijven en samen met haar zijn pijn te dragen. Misschien vond hij in haar wel een vervanging voor het gemis van zijn eigen zo vroeg gestorven moeder. Hij trad in bij de passionisten. Als kloosternaam koos hij Gabriël, naar de engel die aan Maria destijds de Blijde Boodschap had gebracht dat zij de Moeder van Jezus zou worden. Daar voegde hij aan toe de naam 'Addolorata' (= Italiaans voor 'van Smarten'; herinnering aan het beeld dat zo'n ommekeer in zijn leven had betekend). Hij was er gelukkig. Zes jaar later stierf hij aan tuberculose. Hij werd uitgeroepen tot patroon van de Italiaanse jeugd. Tot op de dag van vandaag is zijn graf een druk bezochte bedevaartplaats.